

Sygn. akt IV CZ 67/20

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa M.S. i P.S.
przeciwko M.W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 października 2021 r.,
na skutek zażalenia pozwanego
na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2020 r.
sygn. akt IV CZ 67/20

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 8 października 2020 r. Sąd Najwyższy odrzucił skargę M.W. o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia, jako wniesioną z naruszeniem art. 87¹ § 1 i art. 424⁶ § 3 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie M.W. stwierdził, że zostało ono wydane w nieważnym postępowaniu, "pod dwoma sygnaturami akt, bez wskazania wierzyciela oraz sygnatury spraw, których dotyczyła skarga", a także z pominięciem, że skarżący wystąpił o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394 § 1, 394¹ § 1, art. 394^{1a} § 1, art. 394 § 1 i 1¹ k.p.c. zażalenie przysługuje na oznaczone przez ustawodawcę postanowienia sądu

pierwszej lub drugiej instancji. Postanowienia Sądu Najwyższego nie są zaskarżalne zażaleniem, a zatem zażalenie M.W., wniesione z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c., podlega odrzuceniu, niezależnie od tego, jakie zarzuty skarżący w nim sformułował (art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Do sprecyzowania przedmiotu zaskarżenia skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinno dojść w tym środku zaskarżenia, tak samo jak do sprecyzowania zarzutów, z powołaniem się na które skarżący zamierza zakwestionować to orzeczenie. Temu służy obowiązek występowania ze skargą sporządzoną przez fachowego pełnomocnika, przed ustanowieniem którego (z urzędu lub z wyboru) skarżący nie będzie mógł skutecznie przedstawić Sądowi Najwyższemu środka zaskarżenia, z którego chce skorzystać.

ke